

1/2008

HLAS STAT ELE

KLUBOVNÍ

Obsah čísla 1 / 2008

3 Klubovní stránka

Hlášení dvou KBS z Čech a přihláška jednoho z Moravy.

4 Pekáč

Tentokrát se peče dlouholetý předseda bývalé Ostravské pobočky a člen Vedení SPJF Košťa.

6 Dálky volají

Vydejte se s Jardou do opuštěné části vlasti prozkoumat zatopené lomy v Rychlebských horách.

7 Tonda v klubu

Další síl příběhu o Tondovi od našeho čtenáře Topika.

8 Našláplé recenze

Dnes nám Čiki našlápl výbornou knihu – Karpatské hry.

9 SMS anketa

Renčiny vypečené otázky a vaše ještě vypečenější odpovědi.

10 Ze severní strany

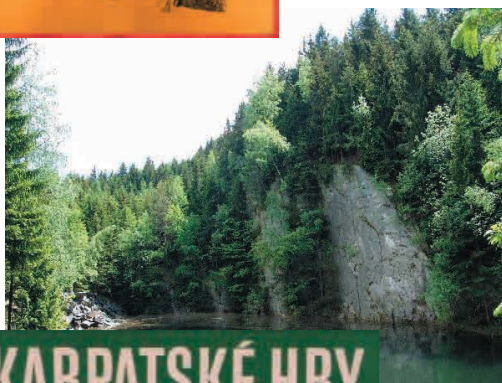
Hynek vám poradí nejen jak být cool a trendy, ale navíc, jak mít i styl!

11 Určeno stopařům

Tak tohle je určeno jenom stopařům.

12 Dlouhodobka

A na závěr tradičně pár úkolů a odpovědí od kamarádů ze Zatopené jeskyně.

KLUBOVNÍ HLASATEL
zpravodaj pro kluby, oddíly
a stopaře.

ŠÉFREDAKTOR

Adéla Vožechová – Bublina

SPOLUVYTVÁŘELI

Jiří Kalina – Čáp

Vojtěch Hanuš – Vojta

Vladimír Dimsch – Stopař

Hynek Cígler – Hyňas

Renata Chloupková – Renča

Radim Kejík – Rolf

Marek Skýpala – Winoga

Jaroslav Šimon – Turlogh

Petr Kuběnský – Čiki

Tomáš Moravec – Topik

a také soutěživé kluby a stopaři

ILUSTRACE

Kamil Albrecht – Soki

Milan Ducháček – Míla

KOMIKS

Vojtěch Hanuš – Vojta
podle scénáře

Hynka Cíglera – Hyňase

FOTO NA TITULNÍ STRANĚ

Vladimír Dimsch – Stopař

KONTAKT

klubovni.hlasatel@spjf.cz

VYDÁVÁ

Sdružení přátel Jaroslava

Foglara, o. s.

pošt. schránka 245,

Brno, 602 00

e-mail: spjf@spjf.cz

CENA ČÍSLA

4 Kč/10 Kč

Pro kluby, OBS a SBS zdarma.

Číslo 1 vyšlo 10. 1. 2008.

KLUBOVNÍ STRÁNKA

299.KBS Tři klíče

Ahoj Čápe,

tak dneska na tebe vyšla růžová. Už je začátek října a tudíž desetina klubařského roku za námi. Musím říct, že ta desetina se povedla skvěle. Dlouhodobka zatím funguje jak má a bobříci se plní o 100 šest. (Celkem jsme jich ulovili 5). Schůzky teď už máme pravidelně každé pondělí od 3/4 na pět. Nejpilněšími klubaři jsou Drobek a Mrázek, kteří ani jednou nechyběli. Na minulé schůzce se ovšem sešli jen oni dva. Matěj a Terka nemoc, já měla zákaz a Petr je na ŠVP. I přes to se ale myslím bavili :). Drobek házel bobříka míření v klubovně, ale nakonec ho přeci jen neudělal. I nadále sháním nové členy - jsme teď sice velmi skvělá sestava, ale většině je 15 let... Snad se seženou nějakí Drobkova spolužáci... kdybys narazil na někoho v, kdo marně shání klub a je z Prahy - můžeš ho odkázat na nás. A když bude potřeba třeba nějaká pomocná organizace, tak jsme taky při ruce. Jsem šťastná... Konečně klub, o kterém jsem snila. Tak ahoj - pozdravuj všechny za 3 klíče.

Nchotchi

344.KBS Trojčata a spol.

Konečně píšeme depeši o svých prázdninách. Prázdniny jsme si užívaly jedna báseň, ale občas s děšivou představou blížící se školy. Hned 1. července jsme vyrazily na

tábor do komářího údolí, zaječí části 1. Každý den jsme hráli hry na louce nebo v lese. Večer po táboráku jsme všichni zalehli do stanů. Po táboře k nám přijely sestřenky z Prostějova a společně jsme si užívali prázdninové výlety, hry a koupání v bazénu. Následně jsme celá rodina vyrazila společně

ještě se dvěma rodinami do Českého Švýcarska. Jezdily jsme po okolí Krásné Lípy na kolech a vyráželi na výlety a pěšky nebo na naší zelené lodi, kterou jsme měli s sebou. Pak přijely Míša s Terkou z klubu 333. KBS Tajemná kočka a vymýšleli jsme nejvypečenější hry. Poslední týden jsme byli zase my u nich. Míša a já jsme udělali hru po celém Prostějově. No a pak hurá do školy.

Vybral Stopař

Přihláška nového KBS Žlutý kvítek.

Přihláška

Rozhodly jsme se přihlásit mezi KBS Klub
ŽLUTÝ KVÍTEK

Naše adresa:
na kapounově, Donskobystřická 180, Brno, 621 00

Seznam členů:
Iva Kapounová - Iva, Donskobystřická 180, Brno, 10. června 1994
Irena Dimešová - Růž, Elvna M. Dimeš, 4. května 1995
Hana Kubíčková - Hanka, S. Křížská 59, Brno, 4. srpna 1995

Pekáč

Dnes se peče

Kosta

Mohl by ses nám stručně představit, říct na úvod pár slov o sobě?

Narodil jsem se v Ostravě a v Ostravě žiji dodnes. Jsem zaměstnán v Dopravním podniku Ostrava a. s. jako mechanik. Mezi moje zájmy patří turistika, cykloturistika, plavání, četba a veškeré dění v SPJF. V současné době dodělávám maturitu, která mi dává vcelku zabrat.

Jak jsi se dostal k foglarovkám? Vzpomínáš si na tu úplně první dílo od Jestřába, které jsi dostal do ruky? Kdy a kde to asi bylo?

Bylo to určitě doma u rodičů kde jsem se jako jedenáctiletý dostal v knihovně ke knížkám Záhada hlavolamu a Hoši od Bobří řeky. Knížky mně nadchly a tak jsem hledal další a další knížky Jaroslava Foglara abych si je mohl přečíst.

Která z těchto knih se stala Tvoji nejoblíbenější, ke které se nejraději vracíš?

Rád se vracím „Dobrodružství v temných uličkách“. S této trilogie se nejvíc vracím k Záhadě hlavolamu.

Možná každý „fo-

glarovec“ má mezi postavkami z knih nějakého svého favorita. Někoho koho má rád, kdo byl jeho vzorem, s kým by se chtěl setkat. Je to tak i u Tebe?

Měl jsem rád postavy Rychlých šípů. Osobně bych se rád setkal s Rychlonožkou – hodně mi připomíná mně jak jsem měl těch 14 roků

Jak ses dozvěděl o Sdružení přátel Jaroslava Foglara?

Bylo to někdy na začátku roku 1992. Tehdy za mnou přišel Jarda Němec (kamarád který se mnou v té době chodil do tábornického oddílu BVÚ a měl založený klub u Mladého hlasatele tak jako já) a říká mi že zjistil že bylo založeno SPJF a uvažuje že vstoupí s klubem do Sdružení a jestli bych nešel

taky. Někdy na jaře jsem do SPJF s klubem vstoupil taky.

Ve starších číslech Bobří stopy se čtenáři mohli dozvědět právě o Tvém klubu Saturn. Mohl bys nám o něm něco prozradit více? Měli jste svoji klubovnu? Jakou činnost jste vyvíjeli? Co zajímavého jste prožili?

Klub byl založen 26. 4. 1990 jako klub Mladého hlasatele (ŽK 1418) Založili jsme ho s bráchou a ze sestrou. Klubovnu jsme vždy neměli. Takže buď schůzky byly doma nebo pak později kde se dalo. Později jsme vstoupili do SPJF – 80. KBS Saturn Ostrava. Klub fungoval s malými přestávkami do roku 2000. V nejlepším období měl klub 12 členů. Tehdy jsme vytvořili i tři minidružinky a měli i dva vlastní tábory.

Měli jsme na to vybavení a chuť. Vedli jsme si kroniku a snažili se vyvíjet činnost. Hlavním zaměřením bylo táboření. Nejpeknější akcí byly „vánoční besídky“ a rádi jsme se vraceli do městečka Štramberk. Dodnes máme i tajné místo a

Který z nich je Kosta?

velice mně potěšilo v létě kdy jsem se byl podívat na tajném místě že toto místo je neporušené a někteří bývalí členové se tam vracejí a zavzpomínají (tím že udělají zápis do sešitu).

Právě před necelým měsícem (rozhovor vyjde v lednu) mnoho klubů uspořádalo nějakou vánoční besídku, nebo klubovní nadílku. Můžeš zavzpomínat na některé z vašich nejvydařenějších vánoček?

Pár vánočních nadílek jsme měli. Bylo to úplně o něčem jiném. Kouzlo vánoček na nás dolehlo. Stromeček, rozdávali jsme si dárky i něco zazpívali a hráli hry. Pamatuji se že jednu vánoční besídku jsme měli u jednoho člena v rodinném domku, měli ve sklepe pěkně udělanou místnost. Tam byla nejlepší atmosféra a určitě po tři roky nejlepší vánoční besídka.

Najít klubovnu je někdy pro klub, nebo oddíl nesnadno řešitelným problémem. Už u nejednoho klubu to zapříčinilo krizi, nebo dokonce i rozpad. Jak jste klubovnu hledali a jaké to bylo klubařit bez vlastní střechy nad hlavou?

Bez vlastní střechy nad hlavou je to dost špatné. My jsme v klubu zpočátku taky neměli klubovnu. Ale štěstí nám přálo. První klubovnu jsme měli na dvorku v jedné místnosti kde snad bývalo nářadí a sklad. Byla to velká klubovna, dobrých 35 m čtverečních. My jsme si ji uklidili, vymalovali a zařídili. Vlastnili to rodiče jednoho člena klubu. Měli jsme ji zadarmo (včetně topení a světla) a stačilo jednou začas udělat v okolí klubovny brigádu. Druhá klubovna byla

v prostorách YMCA Ostrava.

Pro mnohé z čtenářů je městečko Štramberk docela neznámé. Co váš klub na tomto místě tak upoutalo? Co jste tam se Saturnem podnikali?

Tak to je Rolfe trefná otázka. Když si mně do toho městečka zavedl Jarda Němec. Prostředí a okolí tohoto městečka nás doslova okouzlo. Trůba, Šipka, lomy, Muzeum Zdeňka Buriana... Vraceli jsme se tam s Jardou a já pak z klubem mnohokrát někdy pětkrát za jeden rok. Dá se tam zajet a podívat na památky a

Dodnes máme i tajné místo a velice mně potěšilo v létě kdy jsem se byl podívat na tajném místě že toto místo je neporušené a někteří bývalí členové se tam vracejí a zavzpomínají (tím že udělají zápis do sešitu).

taky i zahrát plno her. Kdo tam nikdy nebyl, neuvěří a neokouzlí ho to.

Několik roků jsi byl také předsedou Ostravské pobočky. Jak a kdy vlastně vznikla? Kolik měla členů a kdo do ní patřil?

Pobočka vznikla v lednu 1995. Založili ji 38. KBS Jasná hvězda (vedl Jarda Němec) a 80. KBS Saturn. Ještě před založením jsme dlouho plánovali že pobočku založíme. Hlavním iniciátorem byl tehdy Jarda Němec a jelikož jsem byl od října 1994 na vojně tak vše důležité zařizoval on. Členů měla pobočka porůznu tak nanejvýš 15 a tvořili je převážně kluby z Ostravy a z Frýdku (např. Zelení draci). Ke konci pak byl v pobočce oddíl Plameňáků v čele s Mexičanem.

V současné době Ostravskou pobočku nahradila Severomoravská pobočka. Myslíš si, že by její činnosti prospělo mít svou klubovnu, která by poskytovala jakési zázemí a kam by některé

kluby, stopaři, či členové SPJF chodili, jako je tomu například v Brně?

Určitě by klubovna byla jeden z důvodů, proč ji mít. Byla by nejen pro návštěvy, ale i jako výchozí bod pro činnost pobočky, klubů či oddílů a jednotlivců a dalších členů Sdružení. Chtělo by to ale, aby pobočka měla vlastní klubovnu tak jak to mají v Brně.

V současné době jsi již podruhé členem Vedení SPJF? Jaké oblasti máš na starosti a co plánuješ ohledně činnosti sdružení do budoucna?

Ještě žádné oblasti na starosti nemám. A co do budoucna? Mám v plánu v lednu obnovit 80. KBS Saturn a začít dělat besedy v Ostravě o JF a SPJF v knihovnách.

V dnešní přetechizované době je prostoru pro kluby čím dál méně. Čím by podle tebe klubovní myšlenka zase trochu víc ožila?

Mockrát jsem si tyto otázky dával taky. Stoprocentní odpověď neznám. Myslím si ale že by bylo potřeba kdyby se našli dospělí, kteří by přímo pomáhali (ne vedli) a popoháněli k činnosti. Možná besedy ve školách a v knihovnách. Jsou tu i další důležité věci na které se nesmí zapomínat: - klubovna, důležité pro činnost, ale bohužel kluby klubovnu těžko hledají, - najít něco co by kluby přimělo k činnosti.

Co bys vzkázal čtenářům Klubovního hlasatele?

Co bych vzkázal? Ať jim vydrží chuť do činnosti co nejdéle a ať se nezaletnou neúspěchů.

Děkuji za rozhovor. ■

DÁLKY VOLAJÍ

POUTNÍKŮV PRŮVODCE PO TÁBOŘIŠTÍCH

**Tajemná zákoutí, pěkné výhledy a nádherné zatopené lomy
v další části Rychlebských hor představuje Jaroslav Šimon – Jarda.**

Dnes si povíme především něco o tajemných, v přírodě povětšinou dobře skrytých zatopených lomech. Před několika lety mne s nimi seznámila jedna pozoruhodná žena...

Za východisko našich cest za krásou přírody a lomů si vybereme zajímavou obec Žulovou. Velmi záhadný a tajuplný je lom, který naleznete pokud půjdete po modré značce po silnici z obce Žulová ve směru na Boží horu. Tam kde se značka ostře lomí a zabočuje na Boží horu, najdete krátkou odbočku, která vás přivede k opuštěnému lomu, kousek od něhož je starý zálesácký srub s velkým totemem v popředí. Nedaleko srubu je i stůl a částečně skryté ohniště, kde lze rychle připravit jídlo. Zhruba osmdesát metrů od srubu, nedaleko cesty je studánka s pitnou vodou. V lomu se lze koupat, ovšem pozor, voda bývá řádně studená! I na dalších stranách kolem zatopeného lomu se nalézají vhodná místa pro tábořiště.

Mně osobně ovšem více učaroval lom, který je asi dva kilometry vzdálený od výše popsaného lomu (kterému se, pokud vím, říká Na Žulové) a který není lehké najít, je totiž dobře ukryt mezi hustými háji a lesy. Tomuto překrásnému lomu se říká Arcibiskupský lom (zkráceně též Biskupák). Je v něm moc čistá voda a samozřejmě pěkně studená. Kolem se nalézají i pár pěkných skalek. Nad lomem v lesích najdeme několik velice šikovně ukrytých tábořišť. Ale i pod lomem se nalézají několik mýtin, na nichž se dá rovněž tábořit. Tento lom vám opravdu vřele doporučuji!

Lom rampa u obce Černá voda.

Pokud se dáme z obce Žulová po červené turistické značce dorazíme do Černé Vody-lomů a zde je též několik zajímavých zatopených lomů. Nejlepší z nich je, řekl bych, lom zvaný Rampa nebo též Na Rampě. Na rozdíl od dvou výše uvedených lomů se zde již nebudeme těšit samotě neboť omaladina z blízké obce Černá voda je zde prakticky pořád. Zdejší lomy silně připomínají báječnou krajinu z filmových westernů a Rampa samotná je fakt pecka! Představte si balvany a skalky a mezi nimi zatopený lom s velmi čistou vodou a za ním monumentální skalní stěnu, místy téměř kolmou a zhruba dvacet metrů vysokou! Byl jsem svědkem toho, jak místní mládenci skáčou do vody až z nejvyššího bodu skály - rampy! To vám ale raději nedoporučuji. Táboření přímo u vody zde není moc vhodné, především proto, že vzhledem na častý výskyt návštěvníků je tady v okolí příliš mnoho rozličných nečistot (např. tu nikde není žádná oficiální kadibudka).

Pokud půjdeme po značce dále, dojdeme ke zřícenině hradu Kaltenštejn. Vznikl na konci

13. století, po roce 1500 již rozbořen a uváděn jako pustý. Zachovaly se poměrně vysoké a dlouhé hradní zdi a dominantou je válcová věž, zvaná Biskupská, která se však již rozpadla a zbývá z ní jen třetinové torzo.

Kolem zříceniny jsou pozoruhodně krásné buky. A půjdeme-li stále dál, od Kaltenštejna po zelené značce, dojdeme až ke Smolnému vrchu a za ním se nalézají skalní útvary s vyhlídkou. Je zde skutečně poutavý rozhled (já tam koukal asi dvě hodiny a

nemohl jsem se nabažít). Také jsou zde na skalkách skalní mísy, tzv. Venušiny mísky. O těchto přírodních útvech nám lidové pověry praví, že prý mají kouzelnou moc. Říká se, že žena, která se posadí do některé z těchto skalních prohlubní, se do roka vdá a přijde do jiného stavu.

Takže, chcete-li poznat opravdu zajímavá a krásná místa, jeďte vlakem a vystupte v Žulové, no a potom zamiřte přímým směrem do lomů... Šťastnou cestu! ■

Arcibiskupský lom u Vápenné.

Tonda v klubu

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ

TOMÁŠ MORAVEC – TOPIK

4. kapitola: Ještě všemu není konec

Po chvíli čekání na zastávce přijel ne moc plný autobus městské dopravy, do kterého kluci nastoupili. Ten je dovezl k domu s klubovnou. Když vystoupili a došli ke klubovně, na dvoře stáli nějakí dva kluci a na zádech měli nápis VOP! Když ti kluci uviděli klub, odešli pryč. Tonda ihned přiběhl ke dveřím a tam byl dopis, podstrčený pode dveřmi. Zavolal na přicházejícího Balů a ten odemkl klubovnu. Tonda dopis vzal, přelomil pečeť VOP a začal nahlas číst. Nejdřív ale Petr zavřel dveře.

V dopise stálo „Pokud chcete prožít něco víc, než ta vaše dětinská dobrodružství, čekejte zde před vaší klubovnou v Pátek večer v 6 hodin přesně. S sebou si vezměte silné černé šátky, někam vás povedeme.“ Když Tonda dočetl dopis,

klubovnou se prohnala vlna souhlasu. Nikdo ani nechtěl slyšet, že by tam v pátek se šátky nebyli. Potom zatopili v klubovně a začali hrát několik her. Mezitím se uvařil čaj a Petr ho roznesl ostatním chlapcům. Balů při pití čaje rozhodl, že další schůzka bude v úterý, protože si potřebují sehnat nějaké dřevo na topení a poradit se, co v pátek. Potom se rozešli.

V úterý měl Tonda déle školu a proto přišel na schůzku později. Před klubovnou stál vozík a na něm byli složena stará a rozštípaná prkna. Když Tonda vešel dovnitř, byli zde již všichni chlapci. Petr řezal prkna na malá polínka a Balů je štípal a dával do pytlů. Tonda si dal bundu na věšák a šel pomoci Petrovi řezat. ■

NAŠLÁPLÉ RECENZE

PÍŠE PETR KUBĚNSKÝ - ČIKI

OBÁLKA: WWW.KARPATY.NET

MILOSLAV NEVRLÝ: KARPATSKÉ HRY

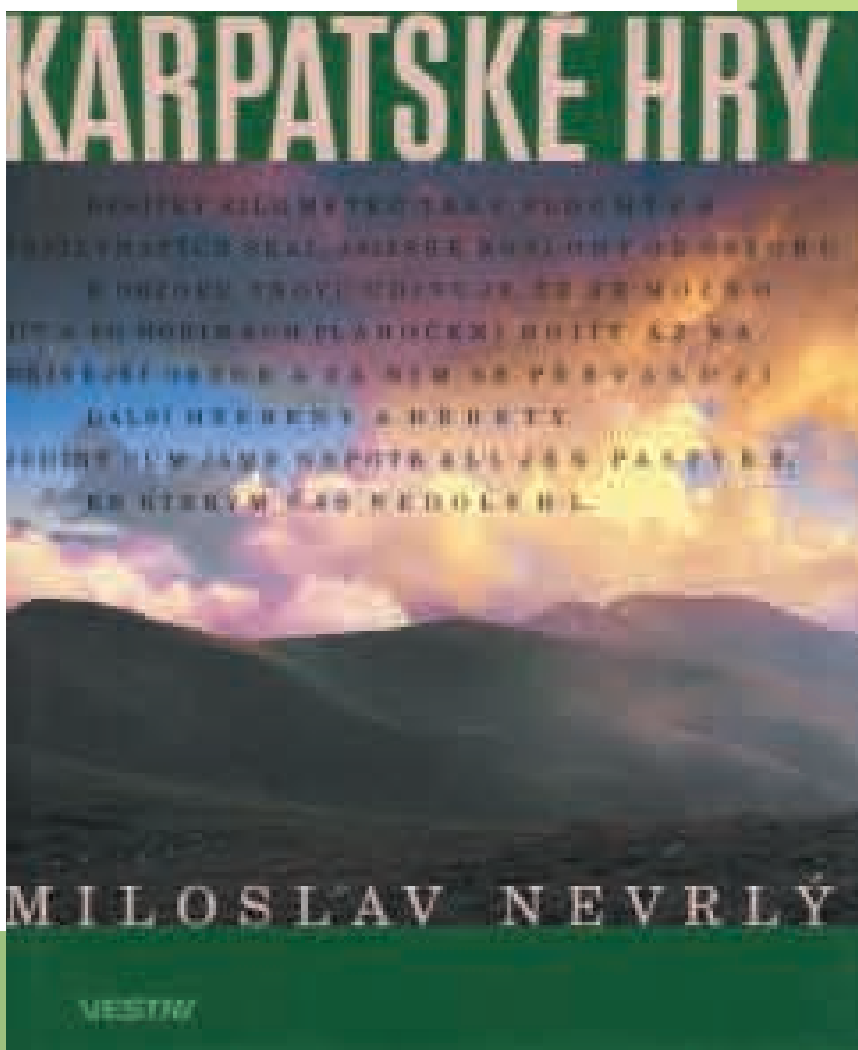
„...zajímaly mě jenom trávy, které na planinách utíkaly před větrem. Žlutnoucí javory na horách a písčiny, které za večerů chladnou na březích vod, jsem měl raději než tebe. Osamělé noční ohně mně byly nade vše. Také hry jsem miloval, hry osamělých na cestě, divoký zpěv po lesích, při kterém jsem se zalykal radostí. A teď přicházím, a dokonce s obavami! Snad přicházím právě proto, že cítím z tvého ležení vůni nudy, ale i touhy. Prázdnoty a omrzelosti, ale i odhodlání. Závisti, ale také dychtivosti...“

Takhle provokativně vyznívá úvod k nejklaštější vandrské knize. To co je pro americké „hoboes“ Jack Kerouac, to je pro tuláky naší domoviny Nevrlý. Ať už jste věřící nebo ne, po přečtení Karpatských her se ten útlý svazek listů stane pro vás biblí, kterou nezapomenete, kdykoli se budete ve spěchu balit, abyste stihli vlak. Jistě doma necháte místo toho pláštěnku, baterku nebo nůž. Ale to nevadí. Nic z toho nepotřebujete. To se dozvíte, jakmile nalistujete první hru, hru na poutníka s lehkým srdcem. Nezní to moc, jako název napínavé týmové bojovky, co? Také jí není, ale nenechte se odradit. Hry obsažené v nevrlého díle jsou mnohem nadčasovější a méně pomíjivé. Ti nejvytrvalejší je mohou hrát celý život – tak jako jejich autor.

Už vás nebudu trápit a vyklopím to. Nevrlý byl v 80. letech požádán, aby sepsal průvodce po rumunských horách, které byly do té doby pro našince takřka bílým

místem na mapě. Zhostil se tohoto úkolu svérázně. Skutečně popsal všechna větší rumunská pohoří, ale nevídaným způsobem. Pokusil se zachytit duši krajiny. Svě zázitky mísí s lyrickým líčením, které omráčí svou působivostí každého, kdo se jednou pustí do čtení.

Jenže já mluvil o hrách a teď tu plácám cosi o divném průvodci vzdálenou zemí. Ve skutečnosti totiž není horským masívům věnovaná ani polovina rozsahu knihy. Druhou a jistě poutavější část tvoří totiž kapitoly s názvy jako: „Hra na diamantové zdraví“, „Hra na zelenou propast času“, „Hra na krále a královici“ či „Hra na pocestnou radost“. Jedná se o poutnické hry. Lze v nich pouze vyhrát a... stát se tak lepším člověkem. Autor s bravurou splétá své celoživotní zázitky z cest, své úvahy o hledání životního štěstí

a prolíná je s myšlenkami mudrců a prostých lidí různých dob. Snad to vše nezní tak lákavě jak bych si přál, ale výsledkem je svěží mix, po jehož dočtení ve vás zůstane pouze utkvělá touha spatřit prastaré lázně v malém městečku v podhůří Karpat, navštívit traviny východoslovenských plání a nebo zažít bláznivou ohlušující radost v letním odpoledni jihočeské vsi. Až se budete balit příště na vandr (třeba svůj první), nezapomeňte to opravdu podstatné.

Liberec: Vestri (2006),
7. vydání, 152 s., 295 Kč

Co se dále událo...

Rád bych vás ještě nalákal na několik dalších novinek z kultury, které se udály v posledních měsících a stojí za pozornost. Nakladatelství Computer press vyrukovalo na podzim s opravdovým překvapením, totiž dotiskem Fondu her Instruktorů Brno. Tato kniha vyšla kdysi dávno ve velmi omezeném nákladu a dlouho byla raritou, kterou sháněli všichni zážitkoví pedagogové.

Když už jsem u knih, nemůžu si odpustit zmínku o nově sestavené knize pana Tolki-ena. Argo nám naservírovalo i briskní překlad Húrinových dětí a tak mohou milovníci Středozemě zaplesat.

Z hudby mohu milovníkům folku a vůbec kvalitní muziky doporučit nejlepší soundtrack roku a to hudbu k irskému filmu Once. Po boku Glena Hansarda (známého z Frames) zpívá češka Markéta Irglová a tak nádherné balady jako oni nedělá ze současné scény nikdo.

V kinech stojí snad za zmínku pouze řádění kryšáka Remiho ve vyhlášené francouzské kuchyni. Koneckonců 3D animované Rata-touille bylo jedním z nejúspěšnějších filmů roku. Uvidíme jaké ohlasy bude mít adaptace Pullmanovy fantasy Zlatý kompas, kterážto zakotvila v multiplexech teprve před pár týdny.

Tak to už je snad pro dnes opravdu vše. ■

SMS ANKETA

Ahoj klubaři a ostatní čtenáři Klubovního hlasatele, vítám vás v novém roce, tentokrát s osmičkou na konci. A proč to zdůrazňuji? No přece kvůli naší SMS anketě a nové lednové otázce, která zní:

CO VŠE SE VÁM VYBAVÍ, KDYŽ SE ŘEKNE ČI NAPÍŠE SLOVO „OSMIČKA“?

Čím více tupostí pošlete, tím lépe-tentokrát budeme udělovat bolusový bod i za originalitu odpovědi.

Pepek Námořník z minulého kola se bohužel nesetkal s úspěchem, odpověděl nám pouze
306. KBS Stříbrná letka:

„Pepek samozřejmě vegetarián nebyl, neb bez masa by neuzvedl ani kilo. V mase jsou důležité živiny. Stříbrná letka nekonzumuje párky v rohlíku ve větším množství, to spíš čaje, babiččiny kompoty nebo poridže.“

Na listopadovou otázku nám bohužel už po uzávěrce odpověděl

325. KBS Tygří dráp ze Štramberka: „Hlasatel se nám líbí a půjčujeme si ho navzájem domů a nejvíc se nám líbí rubrika o Taurisu. Uvítaly bychom více nápadů na klubovní činnost a vtipy.“

Také Stříbrná letka odpověděla na otázku z předminulého čísla: „Klubovní hlasatel je parádní. Nejlepší je komiks, klubařská hlášení a komolení Stopařova jména.“

A jak vypadá dosavadní pořadí?

Na 1.-5. místě máme tyto kluby, které získali prozatím shodně po jednom bodu: 291. KBS Ostře šavle, 315. KBS Žlutý čtyřlístek, 276. KBS Modré šípy, 325. KBS Tygří dráp, 306. KBS Stříbrná letka.

Mějte se a užívejte si první měsíc roku 2008. Své odpovědi na sms anketu posílejte na číslo 776 754 445 (Renča) nebo zdarma z www.vodafone.cz.

Připravila Renča.

ZE SEVERNÍ STRANY

Poslední dobou se nám v redakci Klubovního hlasatele často objeví takováto otázka: „Můžeme si hrát na Harryho Pottera nebo Artemis Fowela, na sci-fi, fantasy a moderní věci? Nebo je to zakázáno a kluby se musí věnovat jen táboření, hledat Stínadla a hrát si na indiány a pistolníky?“ Je to těžká otázka. Odpověď je sice na první pohled jednoduchá, ale když se člověk zamyslí, hned to jasné být přestane. Někteří z redakce a určitě i členové klubů mě ukamenují proto, že jsem málo „tradiční klubař“, někteří naopak za to, že jsem moc „moderní a trendy“. Těm říkám, dělejte si to po svém! Ostatním, kteří stále váhají a neví, o čem ta „klubařina“ vlastně je, nabízím tento článek.

KLUBOVNÍ STYL

Klubovní styl je hrozně důležitá věc. Bez něj klub není klubem. Je sice pěkné, že se na schůzkách hrají hry a členové se učí Morseovku nebo vázání uzlů, ale to je jen vnější zdání. Mnohem hlouběji a pod povrchem věci je to, že dobrý klub, to je něco odlišného, zvláštního. Klubaři se od ostatních kluků a holek liší tím, že něco umí, něco dokážou, jsou jiní, samostatní, šikovní, nejsou „šedí“ a nevýrazní jako třeba jejich spolužáci. Vy „dobří klubaři“ zkuste popřemýšlet, kolik z vašich kamarádů by dokázalo připravit stejnou dobrou schůzku, jak-
nulý týden.
bez rep-
útrapy,
na vašich
přírody?
ujde stejně
Kolik z
v y -

ou jste měli mi-
Kolik z nich by
tání vydrželo
hlad nebo zimu
výpravách do
Kolik z nich
kilometrů?
nich dovede
robit stejně
pěkné věci,
jako vy?
P o k u d
ř e k n e t e
v š i c h n i ,
nejste dobří
klubaři –
třeba právě
proto, že
n e m á t e
svůj styl.
Dnes je
to hodně
m o d e r n í
slovo. Styl
ale nemusí
být to, že
nosíte mod-
erní trendy
oblečení a

chováte se cool podle časopisů, co zrovna letí. Stylový je i ten, kdo si obuje zabláčené boty, obleče roztrhanou zelenou bundu, šedý pletený svetr po babičce a maskáčové kalhoty a vyrazí do lesa jen s nožem za pasem a sádrou na odlívání stop, s půl litrem pití, bez jídla, a vrátí se až večer.

Stylový je ten klub, který si na indiány a pistolníky nehraje, ale jehož členové se tak skutečně chovají. Nemluví jen o drsných „kovbojích“, ale slova hrdost, čest a odvaha jsou jim vlastní. Stylový ale může být i ten klub, který na svých schůzkách hraje Dračí doupe, vytváří si postavy a čte fantasy knihy – ale jen tehdy, když to dělá pořádně. Líbí se vám Harry Potter? Mnoha lidem se sice nezdá jako správný vzor pro klub, ale pokud chcete být jako tento brýlatý mladík nebo učenlivá Hermiona, nehrajte si na ně, ale buďte jimi! Chovejte se jako oni a zkuste být jako oni i odvážní! Vyberte si jejich nejlepší vlastnosti a zkuste dokázat to, co dokázali oni. Pokud obdivujete piráty, líbí se vám třeba i film Piráti z Karibiku, nezůstaňte jen u hry. Zkuste si zjistit něco o skutečných pirátech, dozvíte se také to, že Francis Drake, obávaný korzár a vrahoun, byl jedním z prvních mořeplavců, kteří obepluli svět. Vytvořte si model jejich lodi, vymyslete hry, ve kterých zakusíte to, co on.

Všechno, co budete dělat, dělejte pořádně a s co největším nadšením. A nechte stranou oblíbenou větu učitelů, kteří říkají: „Nezapomeňte, je to jen hra!“ Klub není hra. Klub je skutečný stejně, jako příběhy v knihách a filmech. Naopak nemyslete na to, že si hrajete, a skutečně prožívejte dobrodružství svých hrdinů, nebo svá vlastní, vymysleli-li si je. Nemusíte totiž čerpat jen z nápadů jiných lidí. Zkusit můžete i to, co se vám prostě líbí, i když se nikde o tom nepíše. Jen: dělejte to pořádně. Vyberte si to nejlepší, nejčistější, nejzásadnější, a tak se chovejte. Nikde není psáno, že to jsou zrovna knihy Jaroslava Foglara a Rychlé

šipý, nebo Zatopená jeskyně z Klubovního hlasatele. Vždyť i oni prožívali různá dobrodružství, ke kterým se sami náhodou připlétli. A prožívali je opravdu naplno – nemusíte je jen kopírovat, buďte sví!

Nejlepší samozřejmě je, když nad klubovním stylem nemusíte přemýšlet. Když vše vyplyne samo. Zavádět a domlouvat se, abyste byli nějakí makoví, to není ono a působí to hodně uměle. V Hvězdě Severu jsme se snažili vždy být jako skuteční indiáni nebo trampové, protože nás to bavilo a líbilo se nám to. Snažili jsme se být odvážní, tvrdí a nezdolní jako oni, učili jsme se poradit si sami ve všech situacích, přežít i v těch nejdrsnějších podmínkách. Nosili jsme takové oblečení, používali jsme jejich mluvu. Když se

nám tento cíl začal ztrácet, mizel i náš styl a chuť do klubovní činnosti. Když se ale objevil a indiáni se zase stali naším vzorem, všechno bylo zpět a klub jel na plné obrátky.

Proto tvrdím, že je jedno, co ve svém klubu budete dělat. Důležité jsou jen dvě věci: to, co děláte, musí být „správné“. Nesmí být vaším stylem to, že jste zbabělí, potměšilí a škodolibí, že se snažíte být průměrní jako všichni nevýrazní kluci a holky, co chodí po diskotékách a pijí alkohol nebo kouří. To není správná cesta. Za druhé musíte svému vzoru, cíli či stylu naprosto věřit, musí se vám líbit a musíte jej prožívat naplno. Potom se váš klub postaví na nohy, vyskočí a vznese se do výše. Nováčci se pak jen pohnou... ■

Ahoj,
zdravíme všechny
stopaře a vůbec
všechny odvážné holky
a kluky. V minulém čísle
Klubovního hlasatele
jste si přečetli legendu
o zániku řádu Bosso-
nianských hraničářů.
Hlavního hrdinu jsme
opustili ve chvíli, když
opouštěl trosky řádové

tvrze, pln odhodlání obnovit slávu hraničářů. Jeho
cesta k vzdáleným mistrům jistě nebude jedno-
duchá a to už nemluvíme o tom, jak náročné jistě
budou zkoušky a úkoly, kterými ho mistři pověří.

Mistrů je 8, stejně jako bylo 8 učení, které musel
zvládnout každý Bossonian. Kam se ale má hlavní
hrdina vydat? Budou jeho kroky směřovat nejprve
k Rahanovi, lovcí divočiny, či za bardem Mari-
goldem? Nebude lepší nejprve navštívit zbojníka
Robina Hooda a naučit se vládnout zbraní? Na
cestách je mnoho nebezpečí, nebylo by nejlepší
volbou rychle se vydat za zvědem Černým vlkem?
Nejvýznamnějším mistrem je Aragorn, nepůjde
rovnou za hraničářem? Jenže on je teprve učeň
a zná tak málo! Rikitan ho naučí žít v divočině,
ale Merlin tajemným naukám. Starý rytíř mu
doporučoval vydat se za Wisennou, uposlechně
jeho rad?

Jste na počátku zkoušek, které můžete pod-

stoupit. Nebude to jistě
jednoduché, ale při je-
jich zdolávání mnoho
poznáte a hodně věcí
si vyzkoušíte. Je jenom
na vás, za kterým mis-
trem se vydáte nejprve
a kterého navštívíte
později.

Zkoušky jsou určeny
pro stopaře, ale

zároveň i pro všechny ostatní čtenáře Klubovního
hlasatele, statečné holky a kluky, kteří mají chuť
a odvahu úkoly podstoupit. Každý z mistrů vám
zadá 10 úkolů z nichž musíte alespoň 8 splnit.
Některé budou po vás jednodušší, některé mno-
hem těžší. Nenechte se ale prvním neúspěchem
odradit!

V příštích číslech budou některé úkoly uveřejněny,
vy však máte šanci vydat se za mistry už nyní.
Pokud hodláte podstoupit zkoušky mistrů Robin
Hooda, Merlina, Rikitana a Černého vlka, pak
o tom napiš na **plamensrdce@seznam.cz**. Vydáš-
li se za mistry Rahanem, Aragornem, Wissenou a
Marigoldem, napiš na **winoga@seznam.cz**.

A to není ještě všechno! Dvakrát, možná i třikrát
ročně by se mohl konat Dobrodružný víkend, na
kterém nejen budete moci podstoupit některé
z mistrovských zkoušek, ale hlavně zažijete nejed-
no napínavé dobrodružství! ■

AHOJ KAMARÁDI,

s přáním nového roku všem klubům vám přinášíme další etapu Taurisu. Základna na planetě již nabývá rozměrů malého městečka a jak se dočtete v příběhu a komixu, klubu Zatopené jeskyně zážitky rozhodně nechybí. Řada klubů ještě nezačala plnit ani říjnovou etapu. Nevadí, úkoly je možné plnit až do května. Pokud si myslíte, že splnění všech úkolů je nad vaše síly, nevzdávejte se úplně. Vyberte si úkol, který vás bude bavit a pošlete nám jej. Postavit další budovu za přidělené body bude pak hračka!

Stále je možné se přihlašovat na Vesmírnou Odysseu – čtyřdenní setkání klubů zapojených do dlouhodobky. Bližší informace naleznete v minulém Hlasateli a také na internetu, kde se budou objevovat aktuality spojené s touto akcí.

ČÁST ČTVRTÁ

1. ÚKOL: KÓDOVACÍ KLÍČ (24 bodů)

Lodní technik Robert Pamuk již řadu dní přijímá ze Země i dalších míst ve vesmíru zprávy o zmizelém Tributu i spoustě dalších událostí. Anténa napnutá mezi několika tauriskými budovami je připojena k centrálnímu počítači a tak si nemůžou obyvatelé Taurisu stěžovat na to, že by nebyli v obraze. Vyslat zprávu však zůstává stále problémem, přestože nedávno začalo budování základů budoucího obřího vysílače. Dnes navíc Robert obdržel podivnou depeši. Přestože počítač přemýšlel nad zprávou několik hodin, nepodařilo se mu přijít na nic smysluplného. K vyluštění zprávy je totiž potřeba znát šifrovací klíč!

Oproti počítači máte jednu velkou výhodu. V obálce s Klubovním hlasatelem jste od nás obdrželi klíč ke zprávě, stačí vám ji najít a se znalostí morseovky je její vyluštění už hračka. Zpráva má podobu řetězu a najdete ji ve své vesn-

ici nebo městě, tak, jak uvádí připojená tabulka. Kdybyste měli s hledáním problém, neváhejte se obrátit na redakci dlouhodobé hry. Napovíme vám, že obsahem zprávy je název jedné kosmické lodi. Napište nám o ní něco!

Havířov - kolem kořene stromu na pravém břehu Šumbarského potoka v prodloužení spojnice severních rohů plaveckého stadionu.

Mnichovo Hradiště - za kostelem sv. Jakuba Většího, hrob Johanna Liecha, zesnulého 1807.

Uherské Hradiště - na vývěsní skříňce v Mařaticích na nároží ulic Vlad. Perutky a Frant. Kretze.

Praha - na západní straně ostrova Štvanice na zábradlí u vystavené turbíny nad vtokem do elektrárny.

Velká Jesenice - na modrém hydrantu u sloupu s trafostnicí poblíž hospody s poštovní schránkou.

Javorník - na tyčce od dopravní značky naproti Jesenické zpracovně zvěřiny.

Český Těšín - nábřeží Olše, památník zajateckého tábora Stalag.

Štramberk - sloupek v rohu parkoviště nad hotelem Park.

Drhovle u Písku - Okolo značky maximální povolená rychlost 40 km / h u vjezdu do obce.

Cerekvice nad Bystřicí - u sloupku zahradního

plotu na kraji Třebovetic na přímce
zadané věží kostela a transformátorem.

dlí v ulici Jaroslava Foglara.

**Pardubice - sloupek plotu ve Štefánikově ulici
naproti restauraci Taxis.**

Brno - na nejvyšší příčce pozinkovaného zábra-

2. ÚKOL: ZAPOMENUTÉ SOUHVĚZDÍ (13 bodů)

Další hlavolam z “dílny Taurisu” vám posílá klub
Zatopené jeskyně.

Všechny informace k tomuto úkolu naleznete na

ZAKÓDOVANÝ OBRÁZEK: ZAPOMENUTÉ SOUHVĚZDÍ

[illegible]

Ve zdánlivě obyčejných políčkách se skrývá obrázek, který symbolizuje jedno málo známé souhvězdí. Body do dlouhodobé hry můžete získat, pokud obrázek rozkódujete, správně určíte název souhvězdí a třeba nám i zašlete kopii obrázku. Body navíc dostanete, pokud zjistíte o tomto souhvězdí co nejvíce informací.

Kdo dal tomuto souhvězdí název?

V jakém to bylo století?

Jaký je latinský název souhvězdí?

Co všechno o souhvězdí zjistíte je jen na vás...

NÁVOD:

Čísla vlevo a nahoře znamenají počet vybarvených políček v SOUVISLÉ řadě nebo sloupci. Když je čísel více jsou mezi těmito souvislými řadami mezery a to minimálně jedno políčko.

NÁPOVĚDA:

Pokud si zakřížkujete pole, která již nemůžou být vybarvena, řešení si trochu zjednodušíte.

následujícím obrázku. Snad pro vás nebude problém vyřešit i tento hlavolam.

3. ÚKOL: UDÁLOSTI NA TAURISU (8 bodů)

Podivné chování robota a další dosud nevysvětlené záhady na Taurisu vedly klub Zatopené jeskyně ke svolání speciální klubovní schůzky. Bylo potřeba sepsat všechny důležité události na Taurisu, které se zatím staly. Na velký papír pak byla sepsána všechna důležitá data a postřehy, které se můžou jednou hodit.

I na vás čeká něco podobného. Na následujících řádcích je 8 otázek, vztahujících se k životu na Taurisu. Za každou správnou odpověď máte 1 bod, ale musí být zodpovězena zcela přesně, jinak je bohužel za 0 bodů. Otázky se netýkají lednového dílu komixu a příběhu.

Jak se jmenuje vrchní biolog výpravy?

Jak se jmenuje skalní stěna nad základnou?

Kdo všechno na sobě nosí něco fialového a co to je?

Kolikrát se v komixu objevuje kočka?

Kde přesně v komixu najdeme nakreslený šroub?

Kolikrát se v komixu vyskytuje barel?

Kolik tun váží těžební robot, který rozhodl kapitán vzít do přístávacího modulu?

Kolik lidí celkem přežilo přistání na Taurisu?

4. ÚKOL: KEVLAROVÉ LANO (8 bodů)

Ríša se v příběhu pouští ze skály na speciálním kevlarovém laně. Kevlar je syntetický materiál patřící mezi plasty, jehož řetězce tvoří atomy dusíku a benzenová jádra. Jeho výroba je drahá, neboť musí být rozpuštěn v koncentrované sírové kyselině, což přináší řadu obtíží. Kevlarová vlákna však mají úžasné vlastnosti. Při stejné hmotnosti vydrží kevlarové lano pětikrát větší zátěž než lano z oceli!

Kevlarové lano sice již dnes můžete koupit v obchodě, nám však postačí klasické materiály. Sežente si doma nebo v prodejně s šicími potřebami 5 metrů režné nitě a pokuste se vytvořit lano za použití metody podobné jako při skutečném pletení profesionálního lana.

marádi 2,5 metru od sebe a mezi sebou mají nit dvojité. V tuto chvíli začnou točit nití mezi prsty tak, aby se oba prameny do sebe víc a víc zmotávaly, nesmí však dojít k vytváření pokroucených uzlíků na dvojité niti - pořád držte své budoucí lano napnuté. Když už je nit zatočená tolik, že už nelze tvorbě zkroucených uzlíků zabránit, třetí z vás uchopí napnutou dvojitou nit v polovině mezi oběma motajícími kamarády a ti přiloží své konce k sobě a pustí je. Nit se začne okamžitě zaplétat sama do sebe (můžete ji rukou uhladit a pomoci, aby se zmotávala rovnoměrně) a pokud jste pracovali dobře a správně jste odhadli polovinu vzdálenosti, vznikne 1,25 metru dlouhé lano složené ze 4 pramenů nitě. Jeho nosnost je však více než čtyřnásobná! Napište nám, kolik vaše lano uneslo kilogramů dokud se nepřetrhlo! Celý postup můžete opakovat s novou nití. Napište nám, jak se vám dařilo zkoušení vašeho kevlarového lana.

5. ÚKOL: SOUBOJ S ROBOTEM (10 bodů)

Aneta v příběhu zachránila Hrabalovi, Sylvě a Nikol život pohotovým zásahem polámaného stavebního robota pulsní pistolí. Jedině dobrá muška a hbitá reakce mohly pomoci v souboji s několikatunovým kolosem. Nakonec ale robot klesl vypnut do řídkého bahna v horském jezírku.

Stejný úkol čeká nyní i vás. V obálce s Hlasatelem naleznete vypínač; na vás je, abyste sestavili jednoduchého robota a pulzní pistolí. Robota složíte z jedné nebo dvou beden, na které vhodně umístíte vypínač tak, aby byl dobře zasáhlitelný. Pulzní pistolí pak můžete zkonstruovat z libovolného materiálu, není však povoleno používat již hotové nebo zakoupené zbraně. Můžete sestavit jednoduchý prak, foukačku z duté trubičky, nebo třeba vystřelovač rýsovaček. Pozor však na bezpečnost takového výrobku! Udělejte několik zkoušek nanečisto a pak ze vzdálenosti 6 metrů se poté pokuste strefit do vypínače na robotovi tak, abyste protrhli papír uprostřed vypínače a vyřadili tím robota z chodu. Spočítejte, kolik jste vypotřebovali střel a pošlete nám protržený vypínač jako důkaz!

PRŮBĚŽNÉ POŘADÍ KE DNI 27.12.2007:

Většina klubů již využila své body ke stavbě, což zamotalo s pořadím, které se řídí počtem typů staveb, které máte postavené. Při rovnosti rozhoduje počet bodů za úkoly. Jak je vidět, do hry

Úkol musí plnit tři z vás. Pětimetrovou nit přeložte přesně na polovinu. Jeden z vás uchopí přeložené místo, druhý oba konce nitě. Nyní stojí dva ka-

J	K	R	F	Y	R	Š	P	T	J
S	S	O	V	I	L	N	E	Z	N
A	Ú	N	H	Č	D	Í	U	R	A
C	R	A	O	B	N	T	B	U	P
S	X	L	O	L	I	V	Z	U	M
S	F	E	A	G	Ž	N	D	T	J
A	K	V	S	U	J	E	B	G	I
D	R	D	H	R	K	V	A	N	O
O	N	M	T	O	Z	T	V	Ě	L
N	Y	N	E	S	M	C	K	F	Ň

body k budování staveb. Jejich druhů má nejvíce 24. DK Čtyřlístek (7), který je tedy na prvním místě a v těsném závěsu je 310. KBS Havířovská dvojka a 339. KBS Zatopená jeskyně (6). Jen o jednu stavbu méně má již zmíněný Tygří dráp a Stříbrná letka (5), následují 299. KBS Tři klíče a 344. KBS Trojčata (3). Po dvou stavbách mají 338. KBS Whook a nově přihlášený 363. KBS Rychlá rota. Další kluby mají jednu stavbu - přístávací modul, který je „zdarma“. Jak je vidět, pořadí je vyrovnané a může se ze dne na den změnit, stačí jen poslat pár úkolů a kliknout myší. Pořadí najdete každý den aktuální na stránkách Taurisu.

Návod na stavbu základny najdete přímo ve stavebním editoru na internetu a také v minulém hlasateli.

VSTUPENKA

Tento úkol jsme výjimečně prodloužili a tudíž jste ho mohli plnit 3 měsíce. Z došlých hlášení jsme zjistili, že vám překlad jazyků dal docela zabrat. A aby ne! Přesto jste úkol zvládli dobře a do redakce nám dorazilo 7 verzí překladu. Nejlépe si vedli klubaři ze 352. KBS Tygří dráp a 306. KBS Stříbrná letka. Dobře si vedl i 338. KBS Whook, 299. KBS Tři klíče, 310. KBS Havířovská dvojka, 313. KBS Klub Velkého tygra a 24. DK Čtyřlístek. Většinou jste se dopouštěli menších chyb a pokud byl význam věty podobný, uznali jsme vám ji. Správné řešení je zde:

Tento úkol bylo možné plnit jen do konce prosince a v době uzávěrky hlasatele jej splnily 4 kluby - 310. KBS Havířovská dvojka, 24. DK Čtyřlístek, 299. KBS Tři klíče a 352. KBS Tygří dráp. ■

15